

KANADSKÉ LISTY

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO CANADA M6P 3K1

Second Class Mail-Reg. No. 3088

No. 12., Vol. 19., 15. prosince-December 15th, 1985.

Seasons Greetings from

The Honorable Otto Jelinek
Minister of State for Multiculturalism

It is a pleasure to wish happy holidays for everyone in this special season of rejoicing.

This is a time when human nature appears at its best: when families celebrate together, and we renew old friendships... when we count our many blessings and, in doing so, try to share our bounty with those less fortunate.

Special thanks and best wishes to everyone working with us to advance multiculturalism. Through multiculturalism we are all encouraged to maintain our heritage culture and to help ensure that everyone, regardless of origin, has an equal opportunity in our great country.

For all Canadians, I wish a festive season of peace, joy and happiness.

Yours sincerely,

Otto Jelinek

GENEVA MEETING 1985:

Soviet repression went unmentioned

Brian Mulroney's recent speech to the United Nations General Assembly merited the excellent reception even though it didn't sustain the eloquence of its opening paragraphs.

No doubt, our Prime Minister expressed the views of most of us in his condemnation of apartheid. But many missed an equally eloquent condemnation of another form of repression; one practised so long and so successfully by the successive Soviet governments.

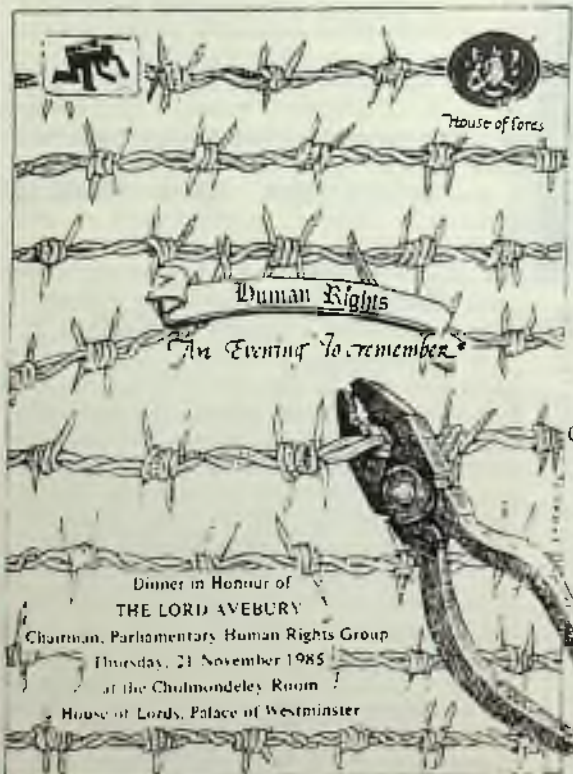
It is a repression even more pervasive and more destructive than apartheid. The regime which

practises it is responsible for the death of millions of people not only in the Soviet Union but many other countries as well. It is a regime whose concentration camps equaled those of the Nazis; a regime which uses bombs and tanks to still any unrest in the occupied countries; a regime which even now is engaged in a war against the people of Afghanistan. It is the only regime which must build Berlin walls and mine its borders (not even South Africa has to do that) to keep thousands of people from leaving the country.

The omission of any reference to Soviet repression in Mulroney's speech is curious indeed.

J. R. C. CERMAK

"STAR", Toronto, 7 Nov. 85. Toronto

U.K. COMMITTEE FOR THE DEFENCE OF THE UNJUSTLY PROSECUTED

Mr. Josef Josten, MBE, Hon. Founder Secretary of the U.K. Committee for the Defence of the Unjustly Prosecuted, died in London suddenly on 29 November 1985. His last political act against World Communism was a Dinner in Honour of Lord Avebury, Chairman of the Parliamentary Human Rights Group, on 21 November at the Cholmondeley Room, House of Lords, Palace of Westminster. Mr. Josten was an outstanding newspaperman and one of the most active Czechoslovak Exiles, who had to escape from their native land after the Communist take-over in February 1948. It is a sad loss for the free world. MJ

U.K. COMMITTEE FOR THE DEFENCE OF THE UNJUSTLY PROSECUTED

GRACE

The Rev. Dr. Jan Lang, S.J.

THE LOYAL TOAST

Major General Lionel Harrod, OBE.

WELCOME TO THE GUESTS

The Baroness Cox

OUR GUEST OF HONOUR

THE LORD AVEBURY

Chairman, Parliamentary Human Rights Group

Introduced by the President

The Rt. Hon. Sir Bernard Braine, DL MP.

ANNUAL REPORT

Mr Josef Josten, MBE

Hon. Founder Secretary

RESPONSE

The Lord Chapple of Hoxton

NOTE OF THANKS

Mr Michael Denison, CBE

CDUP

c/o F.C.P. (News) Ltd.
38 Tregunter Road,
London SW10 9LQ
01-373 9410 (Ansafo) 1
Office: 01-370 0343 (Ansafo) 1

Patrons: Vladimir Bukovsky (Russia)
Vladimir Skutina (Czechoslovakia)

President: Rt. Hon. Sir Bernard Braine, D.L., M.P.
Vice-Presidents: Count Edward Raczyński (Poland)
The Lord Chapple

Executive Committee:
The Revd. Dr. Jan Lang, S.J. (Chairman)
Josef Josten, M.B.E. (Hon. Founder Secretary)
Group Captain Paul I. Harris, DFC
(Hon. Campaign Director)

Paul Moritz (Hon. Treasurer)
Michael Bentine
Sir John Biggs-Davison, M.P.
Rt. Hon. Lord Ennals
Russell Johnston, M.P.
Rt. Hon. Dr. Dickson Mabon
Sir Peter Tennant, C.M.G., O.B.E.
Alan Tyrell, Q.C.

Sponsors:
"Who's Who" in CDUP lists some 185
parliamentarians, church leaders,
diplomats, artists, journalists, authors,
educationalists, economists, members of
all three forces, professional people from
some dozen countries.

STOP PRESS: AFTER A VOTE IN THE HOUSE OF COMMONS AND THE SENATE, RAOUL WALLENBERG BECAME HONORARY CITIZEN OF CANADA.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY

IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:

Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00

Zámorí lodí ... \$ 12:00

Zámorí lety ... \$ 16:00

LIDÉ MEZI NÁMI

Karol C. /Charles/ Müllner, který se do Kanady přistěhoval s posrpnovou vlnou, se stal "Senior Design Engineer" v Ontario Centre for Farm Machinery and Food Processing Technology, 870 Richmond St., Chatham, Ont. N7M 5J5. Tento mladý slovenský inženýr pracoval před tím u firmy Champion Road Machinery Ltd. v Goderich, Ont. K pracovnímu úspěchu mu blahopřejeme!

jů, jejich vývoj a současnost a zároveň kulturní úroveň, způsob života a myšlenky čs. lidu. --Podle D. Fishera v "Sun-u" má Kanada "most generous immigration policy in the world". Jsou náznaky, že nejspíše se sem dostanou lidé s kapitálem /pro investice/ a rodiny s dětmi. Kolem roku 2000 bude mít Kanada asi 30 milionů obyvatel. /Dnes má asi 25 milionů./ --Prov. vláda vydala brožurku "Your rights and obligations under the Landlord and Tenant Act", part IV. Zájemcům pošleme kopii. --Scandinavia Promotion Ltd. nabízí zpát. letenky z Toronta do Stockholmu za Can.\$579. Tel. 362-3395. --"Chronicle-Herald" v Halifaxu přinesl 14.11. dopis p. M. E. Schofielda redakci, v němž poukazuje na to, že se svobodný svět nic nenaučil od chvíle, kdy Anglie a Francie obětovaly Československo Hitlerovým hordám na podzim 1938; stejně dnes ohrožují komunističtí fanatici Jižní Afriku. Poukázal také na to, že po 5 let ignoruje svobodný svět genocidu v Afganistánu. --"Guardian" v Bramptonu přinesl zprávu, že ze 725 policistů v Peel Regional Police je jen 13 "barevných". Naproti tomu procento "barevných" obyvatel Peel Region je 17 procent. --Kdo se dožije 65. narozenin a má nárok na pojištění v nezaměstnanosti, má nárok na \$828 v hotovosti. Tuto a pod. informace poskytuje etnickému tisku Paul Hardy, Public Affairs Officer, Regional Office, Empl. and Immigration Canada. --Lubor Zink píše neúnavně politické komentáře v torontském ranníku "Sun"; poslední má název "Sovětská představa míru". --4.12. mluvil v Torontě A. Shevchenko; byl po mnoho let nejvyšším sovětským delegátem ve Spojených národech a dostal azyl v USA. --Richard Rohmer, gen. let. v důchodu, se přimlouvá za zřízení speciálně vycvičených kan. jednotek, které by mohly být dopraveny vzduchem kamkoliv. Žádá také, aby Kanada dala americkým stíhacím formacím k dispozici kanadská letiště a světila jim leteckou obranu Kanady. --Vývoj Ontario Hostelry Institutu pokračuje úspěšně. Akci řídí dr. G. Kibedi, tel. 363-3401. --Multikulturním kritikem kons. opozice v provinčním parlamentu se stal Nick Leluk, MPP za York West. --Fed. ministr pro multikulturní záležitosti, Hon. O. Jelínek, prohlásil, že do roka bude v komisích fed. vlády působit dvojnásobný počet zástupců různých etnických skupin, než je tomu dnes. --Polský kom. konzulát v Torontě se pokoušel působit na rozhl. stanici CHIN, aby umlčela kritiky dnešního polského režimu, jmenovitě C. Kešikovou a L. Bukowského. Nepovedlo se! --List "Speakup" přinesl zprávu, že v sovětských pracovních lágrech je stále na 5.000 amerických občanů. Jedním z nich byl John Noble, který byl zatčen NKVD na konci války na území dnešního vých. Německa a byl propuštěn až po 10ti letech. Napsal 2 knihy na toto zajímavé téma. /Speakup, Box 272, Station "B", Toronto, Ont. M5T 2W2./

ČESKOSLOVENSKÝ LEV

provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klop.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň

Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

* * *

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

ZPRÁVY Z KANADY

Z Vancouveru došla zpráva, že na EXPO 86 bude také ČSSR. Dostane k dispozici krytou plochu 1250 čtverečních metrů a volnou plochu 300 čtverečních metrů. Podle pražského tisku ČSSR na EXPO představí historii dopravy a spo-
jů, jejich vývoj a současnost a zároveň kulturní úroveň, způsob života a myšlenky čs. lidu. --Podle D. Fishera v "Sun-u" má Kanada "most generous immigration policy in the world". Jsou náznaky, že nejspíše se sem dostanou lidé s kapitálem /pro investice/ a rodiny s dětmi. Kolem roku 2000 bude mít Kanada asi 30 milionů obyvatel. /Dnes má asi 25 milionů./ --Prov. vláda vydala brožurku "Your rights and obligations under the Landlord and Tenant Act", part IV. Zájemcům pošleme kopii. --Scandinavia Promotion Ltd. nabízí zpát. letenky z Toronta do Stockholmu za Can.\$579. Tel. 362-3395. --"Chronicle-Herald" v Halifaxu přinesl 14.11. dopis p. M. E. Schofielda redakci, v němž poukazuje na to, že se svobodný svět nic nenaučil od chvíle, kdy Anglie a Francie obětovaly Československo Hitlerovým hordám na podzim 1938; stejně dnes ohrožují komunističtí fanatici Jižní Afriku. Poukázal také na to, že po 5 let ignoruje svobodný svět genocidu v Afganistánu. --"Guardian" v Bramptonu přinesl zprávu, že ze 725 policistů v Peel Regional Police je jen 13 "barevných". Naproti tomu procento "barevných" obyvatel Peel Region je 17 procent. --Kdo se dožije 65. narozenin a má nárok na pojištění v nezaměstnanosti, má nárok na \$828 v hotovosti. Tuto a pod. informace poskytuje etnickému tisku Paul Hardy, Public Affairs Officer, Regional Office, Empl. and Immigration Canada. --Lubor Zink píše neúnavně politické komentáře v torontském ranníku "Sun"; poslední má název "Sovětská představa míru". --4.12. mluvil v Torontě A. Shevchenko; byl po mnoho let nejvyšším sovětským delegátem ve Spojených národech a dostal azyl v USA. --Richard Rohmer, gen. let. v důchodu, se přimlouvá za zřízení speciálně vycvičených kan. jednotek, které by mohly být dopraveny vzduchem kamkoliv. Žádá také, aby Kanada dala americkým stíhacím formacím k dispozici kanadská letiště a světila jim leteckou obranu Kanady. --Vývoj Ontario Hostelry Institutu pokračuje úspěšně. Akci řídí dr. G. Kibedi, tel. 363-3401. --Multikulturním kritikem kons. opozice v provinčním parlamentu se stal Nick Leluk, MPP za York West. --Fed. ministr pro multikulturní záležitosti, Hon. O. Jelínek, prohlásil, že do roka bude v komisích fed. vlády působit dvojnásobný počet zástupců různých etnických skupin, než je tomu dnes. --Polský kom. konzulát v Torontě se pokoušel působit na rozhl. stanici CHIN, aby umlčela kritiky dnešního polského režimu, jmenovitě C. Kešikovou a L. Bukowského. Nepovedlo se! --List "Speakup" přinesl zprávu, že v sovětských pracovních lágrech je stále na 5.000 amerických občanů. Jedním z nich byl John Noble, který byl zatčen NKVD na konci války na území dnešního vých. Německa a byl propuštěn až po 10ti letech. Napsal 2 knihy na toto zajímavé téma. /Speakup, Box 272, Station "B", Toronto, Ont. M5T 2W2./

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 8. listopadu 1985 byl graduován na McMaster University v Hamiltoně titulem "Master of Electrical Engineering" Antonín Bombera.

Přišel s rodiči do Kanady před pěti lety a během studia na universitě vykazoval výborný prospěch, což mu po získání titulu "Bachelor of Engineering" umožnilo získání titulu "Master of Engineering". Blahopřejeme!

JINDŘICH NESVADBA

Dne 22. prosince t.r. se v Henrysburku, Que. dožívá 85ti let hanácký sedlák v exilu p. Jindřich Nesvadba. Jeho farma byla vždy populárním cílem našich montreálských krajanů. Jezdil tam mj. i dr. Jiří Škvor-Pavel Javor, který o farmě píše ve své knize "Tvrdá země". Sousedé a přátelé našemu jubilantovi říkají prostě "Henry" a umozí se domnívají, že se osada Henrysburg jmenuje po něm. Co by všechno doma dokázal, kdyby se tam po únoru 48 neusadil zhoubný komunismus! Narodil se na selském gruntě jako 8. dítě v Suchonicích, nedaleko Olomouce. Studium na olomoucké reálce bylo přerušeno odvodem do c.k. armády za I. války. Když se vrátil, dokončil zemědělská studia. Sloužil pak 2 roky v čs. armádě a do zálohy odešel jako poručík. Vypomáhal svému bratrovi Františkovi na statku v Topolné u Uh. Hradiště a později si pronajmul dvůr Svytlahův u Napajedel. Stal se funkcionářem Republikánské /agrární/ strany a jako krajský tajemník v Uh. Hradišti řídil práci dvanácti okresních sekretariátů. Po něm. okupaci přešel do Národního Soutěženství, ale v r. 1940 z organizace vystoupil a zapojil se do ilegálního hnutí proti okupantům. V roce 1945 vlastnil firmu SLUM /Slovácké lidové umění moravské/ ve Strážnici /filiálka se jmenovala "Moravia"/ a zaměstnával 500 osob. Navíc ve Skalici na Slovensku otevřel podnik, který vyráběl houbenou obuv "válenky". Byla to vysilující práce po věznění Gestapem koncem války, ale Jindřich měl tvrdý selský kořínek. Po kom. puči noví mocipáni mu podniky ukradli, Jindra s rodinou odešel do záp. Německa a jako zemědělský dělník emigroval v březnu 1949 do Kanady. Napřed pracoval na farmě poblíž Owen Sound, Ont. Později

býv. čs. vyslanec v Dánsku dr. Zdeněk Němeček zařídil, že se Jindřich stal správcem 640ti-akrové farmy v Henrysburku, jižně od Montréálu. Po třech letech si farmu koupil a vynikl úspěšným chovem vepřů; ročně vyráběl dva tisíce šunkových prasat. Měl 100 kusů hovězího dobytka na žir a na polích pěstoval cukrovku a zeleninu. Jeho chloubou byl jablonořový sad s 800 stromky. V roce 1968 přikoupil sousední farmu o výměře 220 akrů. V roce 1972 předal všechno až na jablonořový sad a obytné stavení svým potomkům, ale zůstává aktivní v mnoha směrech. Když jsem ho před několika měsíci navštívil, vzpomínal na život ve vlasti, v lágru a v Kanadě. Posíláme mu naše gratulace! MJ

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

kultura

Vzpomínka s láskou i úsměvem

Má vzpomínka patří Jitce Sejbalové, která by se dožila osmdesáti let. Připomínám si ji s láskou, láskou i úsměvem. Jitka měla talent, ženskou krásu, lásku, lidskou uslechtilost i kouzlo, onoho šlágru, které umělci nesmí chybět. Marie Pufmanová napsala o ní hned na úvodku jejího rozpisu, že je „jedna z nejplakatelnějších divadel v Praze“, a Eduard Kohout ve své knize Divadlo aneb Snad vzpomínka na první vystoupení divadelníka Jitky Sejbalové v Národním divadle řádně: „Nesmím zapomenout na epizodu, která každému ušla. Scénou přelá krásná Malajka, s oválkem etnického ohně a neměla jiný text, než kterým zvala ke koupí: „Čtyři fránky, čtyři fránky!“ Byla to sama měření všech romantických, exotických snů, byla to Jitka Sejbalová.“

Později zvala herečku Sejbalová — mimochodem vynikající kuchařka — radila mladým adeptům herectvího umění s úsměvem: „Musíte dát dva rovné díly talentu a houževnatosti a uvažte do toho nádobu došku těst!“

Jitka se narodila v Praze a po studiu na pražské konzervatoři vykračila do divadelního světa v Brně. Byla to kupodivu v opeře, kde debutovala Mussettinou v Pucciniho Bohémě, a síťová pražská jevištní jako Marta v Hrabě, potkala se s kamarádkou Jitkou Frejkou a E. F. Burianem. Tihle dva divadelní nadšenci ji zvali do divadélka Dada.

A tady přišla ona „notná dávka těst“: po dvou premiérách, kdy tisk při pádný nad zjevem i talentem mladé herečky, se objevil „lovec mladých talentů“ K. H. Hilár, šel činností Národního divadla, a v roce 1928 Sejbalovou angažoval. Začínala sice drobnými rolkami, ale spolupracovala se znamenitými režiséry a starými „mistry“ a měla tu i svou partu mladých, kterou vedl Jitka Frejka, velice brzy se vpracovala do podoby osobité herečky. Z tohoto období bych připomněl její Lisardu v Nezvalově přehrášce Calderonovy Schoedované na schodech a Dorotku v Hilárově nekonečném Fidužiáče. K vrcholům Sejbalové patříla nejspíše Julie v nádherné Frejkové inscenaci Glaukovy hry Julie aneb snů, Lauroncie v Lope de Veguše Vzbouření na ost. Solja Paulova v Grilhojedově Hoří z rozumu, Helena v Čajkově RUR, Bláznů v Mnogo pomyšlů pro nic a Angela v Calderonově komedii Dama skřítek. Ve válečných letech hrála Sejbalová bujné Minu z Barnhelmu, Leonoru v Goethově Tragédii Tarquata Tussa, velkolepou Hruštinu na Tauridě, Valču Perantovou ve Srámkově Iště, po válce kněžnu v Lucerně, Agatu v Zentibě, Kádu v Orlových Hrdkách s dostem, Izu v Pygmalionu, dámskékou Emilii v Othellonu, geridlní Phoebe v Oshornově Kouzlu, paní Vachovou v Hrubínově Srpnové neděli, Chraběku ve hře ze života hmyzu.

Popularitu Jitky Sejbalové rozmnožil i film. Z tohoto období připomenu aspoň Čech panen kutňoháských, z období srálosti Vičt jámu.

Rád bych ještě dodal, že Jitka byla v soukromí ubohord starší kamarádka s nesmírným vtipem a šarmem. Pobývala u ní byla prarým potěšením. Její vtip a pohostinnost rozmanitoval její manžel Jára, bytí kníže společník, a dlouhá řada Jitčinych i Járovy přátel, kteří vesměs něco znamenali a byli uctíváni a chýli. Mladý člověk si odud mnohé odnesl, Jitka — nemohu se o tom nezmínit — se tu velmi často a ráda blýskala svou brilantní kuchyní.

Naučteboral jsem Jitku i v dobách pozdějších, kdy už neměla ani Jára, ani divadlo. Něco se s ní stalo, zatrpkla. Jednou — bylo to při příležitosti MDŽ — jsem za ní přišel s kytkou. Zeptal jsem se ji, zda si ji slyšá po divadle a jestli si na nás utpome. Řekla mi: „Vždycky jsem si myslela, že odchod do penze nepřeliju, tak jsem na divadle lpěla. Nikomu to neřekaj, samu mě to mrzí, ale já si neuzpomenu ani na vteřinu.“ Často na její slova myslím. Jitka umřela před čtyřmi roky 23. srpna 1981.

Máte zapláceno předplatné?

Bude vás zajímat

Minulý měsíc požádalo v Rakousku 884 osob o udělení politického azylu. Z toho bylo 350 osob z Československa, 205 z Maďarska, 122 z Rumunska, 77 z Jugoslávie a 75 z Polska.

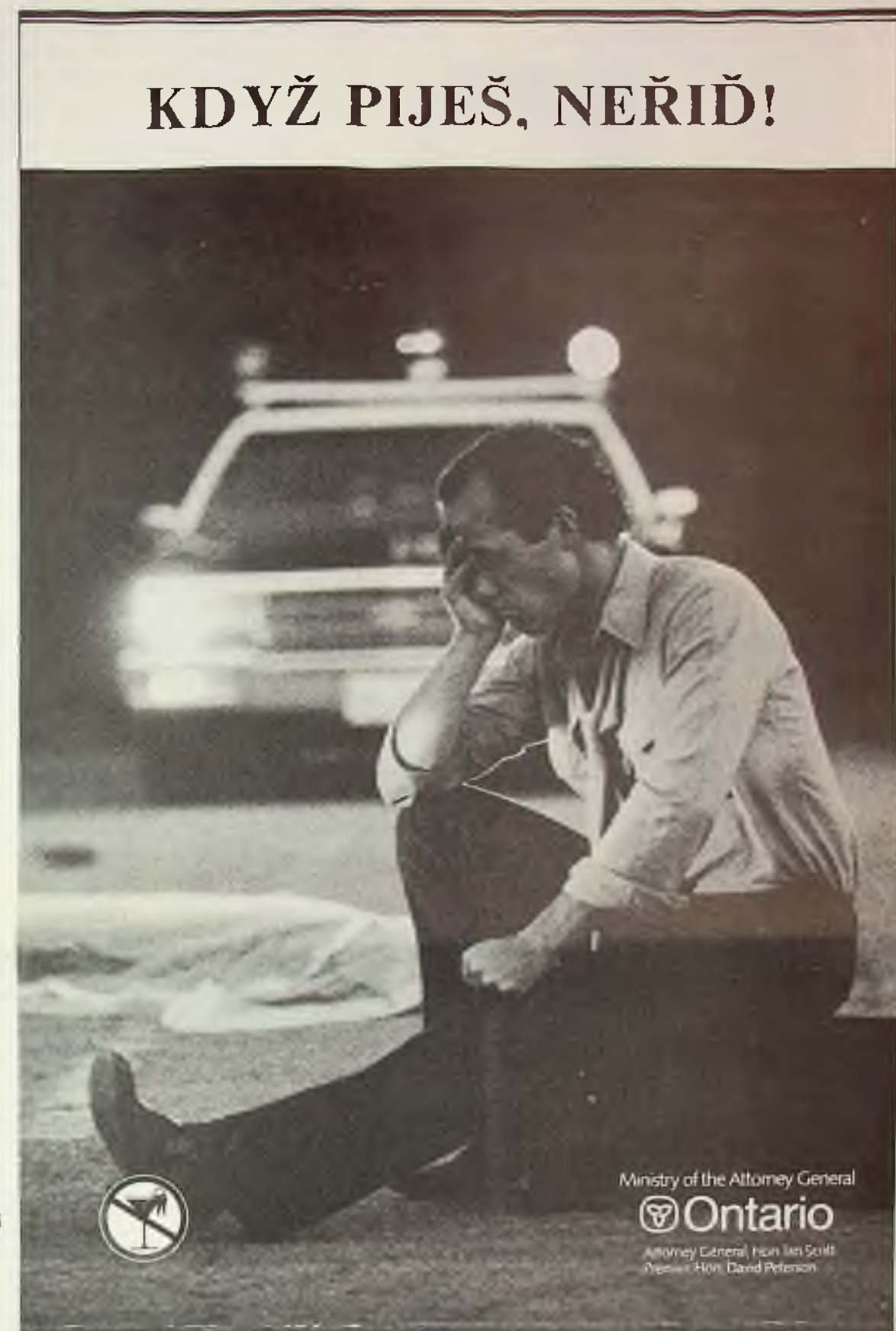
V Traiskirchen je uzavíráno tolik šatků cizinců, že by bylo třeba pro ně zříditi zvláštní oddávací úřad. Problémy jsou také pro učitele: v uprchlickém táboře jsou příslušníci 37 národů a proto je takřka nemožné pečovat o školní docházku dětí. Ty jsou často týdně a měsíce bez školního vyučování. Přesto, že tento uprchlický tábor může pojímt nejvýše 1.500 osob, je zde nyní umístěno přes 1.800 uprchlíků.

Petr a Anna Benešovi zvou přátele
dobrého jídla a pití
do svého

**Bistro
Benes**

17 Main Street East
Grimsby, Ontario

Rezervace na č. 1-945-4498

Ministry of the Attorney General

Ontario

Attorney General, Hon. Ian Scott
Premier Hon. David Peterson

JEDNOU VĚTOU MUDr. M. Havlas z Lakefield, Ont. nám poslal poznámky k článku gen. M. Ferjenčíka pod názvem "Beneš v letech 1945-1948". /Pro nečekanou úrodu inzerátů v tomto čísle, přineseme příště. /--Dověděli jsme se, že specialitou zubního lékaře dr. George F. Začala /adresa: 1715 Lakeshore Rd. West, Mississauga, Ont. L5J 1J4, tel. 823-4844/, jsou "kilové hodinové plomby, které vyleští tak pěkně, že se trpytí jako perly panny Serafinky". --Nedávno zemřela ve Vancouveru, BC, paní M. Špačková, která před časem žila v Torontě na Madison Ave. --Němečkoví z Mississauga poznali Nový Zéland a setkali se s několika našimi krajany. --Náš čtenář Vojta Vepřek z Ottawy nám napsal, že je už 40. let "bez domova a bez české konveršace" a že kilometry mu ukazují už 77 let. --Vydavatel t.l. dostal pěknou kartu z vánočního oběda Klubu seniorů v Montreálu podepsanou všemi účastníky. /Byl pozván, ale účastnit se nemohl./ Klub vede inž. Pavelka. --"Mukl" přinesl zprávu, že spolupráci s Čs. Fed. radou skončilo 9 osob, včetně R. Šály, Jar. Čapka, Otty Černého a F. Vaníčka. --Foglovi /Montreál/ strávili příjemnou dovolenou v Palm Beach, FL.; měli s sebou vnuka Nicholas. /Gratulujeme Lojzovi k zvolení starostou Sokola Masaryk. / --V Torontě se dožil "65" ředitel Kampelický Leopold Dubský. Ervín Sypták oslavil "75". Spojuje je to, že první byl v minulém managerem MMI a druhý předsedou. --Alena Bílková ze Švýcar zpívala v Montreálu 13.12.

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší
veřejnosti s největší ka-
nadskou životní pojišťovnou

**SUN LIFE
OF CANADA**

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 232 1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station.

Toronto, Ont.
M8X 2W4

VZPOMÍNKA

Dne 16. prosince t.r. tomu bude 45 let, co v troskách letounu Wellington KX-G, T-2577, 311. čs. bombardovací peruti v rámci RAF zahynul Jan Křivda. K nehodě došlo krátce po startu z letiště East Wretham k náletu na Mannheim a zároveň s ním zahynuli: J. Janoušek a J. Toul. Z trosek letounu se zachránili: J. Doubrava, V. Nedvěd a J. Pavelka, kteří válku přežili. Jan Křivda se narodil v Uherském Brodě a o život přišel právě ve výroční den odchodu ze svého rodného Slovácka. Je pochován na hřbitově All.

Jan Křivda
6. 8. 1913–16. 12. 1940

Saint v Honingtonu v hrabství Suffolk, C-10. Je vzpomínut na pamětní desce na radnici v Uherském Brodě, na které čteme: "Nad život svůj, jsme vlast svou milovali." Je po něm pojmenována ulice v sídlišti Nový Maršov. Uctíváme památku tohoto statečného čs. letce přetištěním několika odstaveců z knížky Františka Louckého "Zůstal jsem sám", která vyšla v Praze v roce 1946:

V práci nám čas rychle ubíhal. Již jsme měli dvojce zkoušky z theorie za sebou a chystali jsme se k ukončení kursu. Vánoce se rychle přiblížily. Vzpomínal jsem, že před rokem jsem se právě chystal k odchodu za hranice, nevěděl jsem však, že právě ve výroční den našeho společného odchodu s Jendou a Vládou odejde z naší trojice jeden tam, odkud není návratu.

Vánoce 1940 byly nejsmutnějšími v mém životě.

Před samým Štědrým dnem jsem dostal dva dopisy. Jeden od Vládi a druhý od Mirka, který již byl u squadrony jako Sgt.-střelec. První jsem otevřel Mirkův dopis, který začínal:

Sgts' Mess
Honington

17. 12. 1940.

Milý Franto,

považuji za svou povinnost sdělit Ti velmi smutnou zprávu, přesto, že tím pokazím Tobě a jiným vánoce, neboť jsem jist, že by ses to dověděl stejně od jiných chlapců.

Včera v noci startoval Jenda Křivda po delší době na mission. Za krátkou dobu byli nuceni se vrátit zpět z dosud nevysvětlitelných důvodů. Přistávali s plnou náloží bomb. Z neznámé příčiny však Jendův letoun havaroval již těsně před přistáním do lesa a úplně shořel. Z posádky se zachránili jenom tři. Další tři zahynuli, mezi nimi i náš drahou Jenda. Půjdeme domů tedy jen dva (!), bez Jendy; nedá se ale nic dělat, je to válka. Později Ti napíši další podrobnosti. Promiň, že Ti kazím vánoce, ale jsme přece chlapi!

Tvůj Mirek.

Ruce se mi trásly a pro slzy v očích jsem nemohl již ani přečíst dopis od Vládi. Byla to těžká rána pro mne. Ztratil jsem svého nejlepšího kamaráda...

Seděl jsem dlouho na své posteli a plakal jako děcko. I ostatní kluci znali Jendu a zpráva o jeho osudu se jich rovněž velmi bolestně dotkla.

Delší čas jsem nestál za nic, ani ve škole jsem se nemohl soustředit. Chtl jsem se rozejít do Honingtonu, ale nemohl jsem, neboť jsme právě skládali závěrečné zkoušky.

S netrpělivostí jsem očekával další dopis od Mirka. Konečně došel. Psal mimo jiné:

... Ten osudný večer říkali kluci Jendovi, aby se oholil. On jim odpověděl: „To je dobrý, kluci, at vidí „Áda“, jaký tady má Churchill piráty, když tam zůstaneme.“ ... Tu noc letělo několik našich letounů, mezi nimi také velitel squadrony plukovník Mareš, který startoval poslední a viděl, jak předposlední stroj spadl do lesa u letiště a začal hořet... Příčina havarie je stále neznámá, a je těžko říci, co bylo její příčinou. Po startu

stroj nechtěl nahoru, motory řvaly a kluci, kteří to pozorovali, věděli, že se něco děje. Jenda se chtěl vrátit na letiště a přistat. Jelikož v té chvíli startoval ještě poslední letoun, dělal Jenda ještě jeden okruh, při kterém šel stále níž, až vrazil do lesa. Navigátor letounu poručík Nedvěd, který se zachránil, se opravdu choval skvěle. Pomohl těm dvěma ven, ale k Jendovi se nemohl dostat pro plameny. Vrátil se proto k zadnímu střelci, aby mu pomohl dostat se z trosek. Konstrukce letounu mu přimáčkla nohy a por. Nedvěd se marně snažil jej vyprostit. Hned potom začaly bomby explodovat. Poručík Nedvěd byl tlakem vzduchu odhozen několik metrů stranou, ale znovu se tam vrátil. Mezitím přiběhli na pomoc další lidé z letiště a po delší námaze se jim přece podařilo poručíka Toulu vyprostit. Zemřel však cestou do nemocnice následkem těžkého zranění, které utrpěl. Přední střelec četař Janoušek zahynul s Jendou pravděpodobně ihned při dopadu na zem. — V pátek odpoledne 20. prosince měli všichni tři pohřeb. Mohu říci, opravdu se všemi okázalostmi, jak se sluší a patří těmto bojovníkům za naši svobodu. Tři těžké rakve vezené na vlečáku za autem a přikryté anglickými vlajkami. Hudba hrála při výchozu z campu a smutečním anglickým krokem šel celý přívod pomalu až na hřbitov do blízké vesnice Honington. Přihlásil jsem se k nesení rakví a pomáhal jsem spouštět rakev s Jendou do hrobu. Byly hrány smuteční fanfáry a následovaly salvy z pušek. Potom každý z nás po jednom jsme naposled pozdravili kamarády. Ještě chvíli jsme nad hrobem stáli, mnoho z nás se slzami v očích. Znovu jsem se vrátil nad Jendovu rakev a pozdravil jej za Tebe: „Honzo, za Frantu Louckých.“ Věř, že jsem plakal, aniž jsem se za to styděl. Snad jednou budeš moci navštívit jeho hrob...

Vydrží alespoň zbytek?

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

"Bez mechaniků by mašiny nelétaly", říkal prý plk. Sáša Hess, legendární velitel 310. čs. stíhací peruti RAF, a proto chceme přinést fotografie mechaniků. Příště to budou Záleský, Šafář, Škoda, Plachý, Knap, Kouřil a Kuchařík od 312. -- Nedávno v Praze vyšla knížka M. Vilda "Osud byl mým přítelem", kterou podle rukopisné pozůstalosti zpracoval F. Fajtl, je zajímavá. Má 187 stran. Vild nalétal u 311. celkem 1.120 hodin a zemřel v Praze v dubnu 1972. -- 21. 11. zemřela v Londýně pí Ludmila /"Uda"/ Kacířová, roz. Homolková ze zámku Liběchov u Mělníka, -- Kadlčík nám z Niag. Falls poslal foto své posádky od 311.: Pikala, Jandera, Krezek, Jaroš a Krakovský. Posl. jmenovaný prý žije v Sudburách, Ont. -- Karel Schuck, býv. navigátor od 311., nám zapůjčil své válečné fotografie. Přineseme postupně - jsou mezi nimi unikáty. -- Jarda Polívka/dnes v Kal./létal s Josefem Chytrým. -- Revue "FlyPast" přinesla dokumentární článek o 312. čs. peruti, když operovala z letiště Speke u Liverpoolu. Velel jí S/L Tyson a mjr. let. Ján Ambruš.

Príjemné Vianoce
a hodne spokojnosti
a zdravia
v Novom roku

všetkým našim
zákazníkom —
priateľom a krajanom

praje

Bata
Bata Footwear
Division of Bata Industries Limited
Batawa, Ontario KOK 1E0

O vojácích

V záp.Berlíně zemřel záp.voják 2.války dr.Robert Skutecký. V Torontě zemřel 11.9.85 četař Karel Jabor, býv.pražský strážmistr, který v Anglii sloužil u 2.dělostř.baterie se Sulcem, Novákem a Tichým. Vítámsvās a Nedvėd padli u Dunkirku.--V Mississauga žije Bedřich Stuben s paní Jarmilou.--Redaktorem vojenských "Našich Novin" v Anglii za války byl Rošťa Kocourek, skutečné novinářské eso. Před únorem 48 mu v Praze vyšla knížka "Věrní jsme zůstali"; úvod k ní napsal Václav Holub. Součástí této knížky byla i stať o Kanadě, kterou napsal pplk.Rudolf Nekola.--Neznámý pachatel ukradl ze synova auta fotografie Z.Karáska, který žije v Hot Springs, Arkansas. Slíbil nám je původně.--K.Černému přísluší hodnost majora čs.armády--byl jmenován čs.vládou 25.8.45. Po kom.puči byl vyloučen ze studia na Válečné škole.Od února 52 do prosince 1979 velel čs.strážním rotám v rámci americké armády v záp.Německu.--Máme výpis z kroniky 2.čs.pěšího pluku Jiřího z Poděbrad z let 1916 až 1920 týkající se Josefa Berounského. Shodou okolností jsme do archivu dostali vzácné foto plk.let.Berounského a gen.Španiela, jak jdou po ulici ve Varšavě v červenci r.1939.--Dcera gen.Klapálka se jmenuje Ježková a žije v Sölingen v záp.Německu.--Býv.voják záp.armády F.Dufek žije v Mississauga.--V.Kadlčík nám z Niagara Falls, Ont.půjčil záběry z pohřbu vojína Kijoviče v Tobruku.--V lednu 85 vyšel v ČSSR v listu "Průboj" článek nadepsaný "Muž z operace Platinum". Týká se parašutisty por.Jaroslava Klemeše, který se narodil v Čadci na Slovensku v r.1922. Skupina Platinum /npor.jezd.Jaromír Nechanský, rotný Alois Vyhňák; radisté četaři, oba Jaroslavové--Pešan a Klemeš/ byla shozena 16.2.45 u Nasavrku a měla obsluhovat radiostanice Věra a Anna. Článek se nezmiňuje, že Nechanského čs.komunisté v 50 letech popravili a že Vyhňák žije jako exulant v Torontě.--Ivo Španiel padl po boku Svob.Francouzů u Belfortu a je pohřben v Praze.--Podle JUDr.Valenty zastával Z.Ančík po válce vysokou funkci v ministerstvu informací pod Kopeckým.--Dr.Karel Engliš má v Montreálu svůj podnik a tel.481-2065.--Býv.příslušník čs.západních jednotek Otto J.Gazda - a člen Sokola- žije v Cote St.Luc, Que.--F.Šnábl oslavil "80"v kruhu 40ti přátel.

Představujeme našim čtenářům pilného čtenáře "KL" z Head of Chezzetcook, u Halifaxu, NS. --Jaroslav /"John"/ Tichý, se narodil 23.června 1921 v Praze VII., narukoval k dělostřelcům na Pohořelci, přes Střední východ se dostal do Francie a Anglie. 16.6.44 se oženil s Evou. Z Prahy odešel v r.48 a sloužil s kan.armádou v záp.Německu--viz foto z r.52.

Za profesorem MUDr. J. Brodem FRCP /London/

Na jaře t.r. ztratila čs. lékařská věda v osobě prof. MUDr. Jana Broda významného vědce v oboru interní medicíny, zejména na poli kardiologie a nefrologie. Prof. Brod zemřel ve věku 72 let v Celle u Hannoveru v NSR, kde se usadil po dvacetiletém působení na hannoverské lékařské fakultě. S jeho jménem je však spojen rozvoj naší poválečné medicíny, do něhož zasáhl jako ředitel Výzkumného ústavu chorob oběhu krevního v Praze v období do r. 1968. Vychoval celou řadu odborníků, kteří dnes působí na mnoha místech v Evropě i v Americe.

Prof. Brod byl rodákem z Nového Jičína na Moravě, promoval na Karlově universitě v Praze r. 1934 a po hitlerovské okupaci odchází do Francie, kde vstupuje r. 1939 do čs. zahraniční armády. Se skupinou čs. lékařů je vyslán naší vládou na frontu, prožívá ústup spojeneckých vojsk a evakuaci našich jednotek do Anglie. Jako důstojník zdravotnictva je J. Brod činný v britské armádě, nejprve jako lékař nemocnice v Leamington Spa, přeplněné raněnými po vražedných náletech nacistického letectva na Coventry, později ve vojenských nemocnicích v Sev. Irsku a v Anglii. Při invazi spojenců r. 1943 do Sev. Afriky je loď, na které se plaví se svou jednotkou, zasažena torpédem, avšak Brod je mezi těmi, které zachránil doprovodný torpedoborec. Účastní se pak bojových akcí britské armády - po vylodění u Neapole - na úseku Monte Cassino a Garigliano. Tam - doslova v polních podmínkách - studuje choroby ledvin u vojáků a obor nefrologie se i po návratu do osvobozené vlasti r. 1945 stává Brodovým středem zájmu. Na II. interní klinice prof. Vančury v Praze rozvíjí nesmírnou pilnou elánem výzkumnou práci a navazuje styky s vědeckými centry po celém světě. Jeho učitel jsou taková jména jako prof. Homer Smith a P.D. White. J. Brod se i v době poúnorové zasloužil o to, že naše medicína neztratila v období stalinského dogmatizmu svou vědeckou úroveň a západní orientaci.

Stává se společně s prof. Fejfarlem zakladatelem moderní čs. nefrologie - nauky o chorobách ledvin - a významně přispívá k výzkumu vysokého krevního tlaku.

V demokratizačním procesu, který se šíří od r. 1967, nejdříve jako vlna odporu proti zkorumpované vládoucímu režimu v řadách inteligence a studentstva, hraje prof. Brod významnou roli. Je málo známo, že byl iniciátorem prosulého manifestu „2000 slov“, který byl koncipován v jeho krátké pracovní době. Je pochopitelné, že pro něj nebylo možné zůstat po 21.8.1968 v okupované ČSSR. J. Brod odchází do svobodného světa, působí dočasně jako hostující profesor v Mohuči v NSR a od r. 1969 jako řádný profesor vnitřního lékařství a ředitel nefrologické kliniky na Vysoké škole lékařské v Hannoveru. Je jeho zásluhou, že toto poměrně mladé lékařské učiliště se stává střediskem bádání o chorobách ledvin a krevního tlaku. S nezlomnou vůlí a novou silou pořádá v Hannoveru každoročně světová sympozia, předsedá na četných kongresech a je činný jako poradce britské vojenské nemocnice v Hannoveru. Za svou dosavadní vědeckou činnost je jmenován čestným členem Royal College of Physicians v Londýně. Je jistě neobvyklé, aby profesor české Karlovy univerzity, později německé lékařské fakulty byl perfektním přednášečem v angličtině a konziliářem RAMC. U prof. Broda to bylo možné: jeho široký rozhled v historii střední Evropy a našeho národa zvláště, jeho neokázalé ale upřímné vlastenectví, jeho zájem o hudbu, která prolínala celý jeho život /pocházel z Janáčkova Lašska!/- to vše dokresluje Brodovu osobnost lékaře, vědce světového formátu, vysokoškolského učitele a vojáka čs. zahraniční armády ve Velké Británii. Zemřel neočekávaně, i po svém penzionování ve stálé aktivitě. Je ironií osudu a snad i údělem exulanta, že na jeho pohřbu v Hannoveru, jehož se zúčastnili stovky přátel a záků zazněla jen Dvořákova hudba, ale žádné české slovo rozloučení - slovo v mluvě národa, který miloval a pro který i bojoval. Zachovejme mu všichni, kteří jsme jej znali, trvalou památku!

Dr. Jiří Kolominský

Praha 1946: hlavní představitelé čs.nekomunistických partyzánů při pochodu hlavním městem. Zleva: poručík partyzánských jednotek Homolková, plk.MUDr.Bohuš Indra, partyzánský velitel "Zrnek" /3 Čs.válečné kříže/, velitel hasičského odboje a člen R3 Čísar, inž.Arnošt Vostřejš, Radomír Luža a J.Plička. Snímek je skutečně vzácný a pochází z archivu A.Vostřejše, dočasně usazeného v Chile./Dříve žil v New Yorku a v Austrálii, kde má dceru a dokonce i pravnuky./

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- * Dlouhodobé vklady
- * Denní úrokové vklady
- * Speciální vklady
- * RRSP
- * RHOSP

- * Hypotéky
- * Osobní půjčky
- * Speciální půjčky na nová auta
- * Line of credit
- * Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny: pond. a pátek 10-7, út. až čtvrtek 10-5, sobota 10-1.

Štědrý večer nočního hlídače

Milí přátelé!

Když jsem Vám psal vloni k vánocům, chvátal jsem se, jaký ten rok 1984 byl pěkný. Bylo to trochu předčasné, poněvadž na štědrý den mě Irena odvezla do nemocnice. Měl jsem vodu na plících" a trvalo mi to až do dubna, nežli jsem se z toho zotavil. A poněvadž nemohu svůj vánoční dopis psát až o vánocích nýbrž už někdy v listopadu, platí vše co o tomto roce píšu jenom k listopadu.

Před sto lety to nebylo ve světě právě nejlepší. Sudanec Mohamed Ahmed, který se před 5 lety prohlásil za mesiáše pod jménem Mahdi, což znamená v arabštině mesiáš, dobyl Khartum, který jak víte, dobyl v roce 1884 generál Gordon. Při leteckém pádu Khartumu generál Gordon padl a Angličani evakuovali Sudan. V téže době Mahdi zemřel. Kongo se stalo, to se ví že násilím a nikoliv dobrovolně, osobním majetkem belgického krále Leopolda II. To byl ten co měl plnovous jako lopatu a byl prý velký proutník a říkali mu také Cléopold, poněvadž si někde vydržoval jednu krásnou tanečnici, která se jmenovala Cléo. Ale ona nebyla jediná a proto on potřeboval takové velké majetky. Náš bývalý císař pán František Josef o něm říkal, že je to skrz na skrz špatný člověk a že takových je na světě málo, ale ten Leopold, že je jeden z nich. (Tak píše Barbara Tuchman v "Guns of August").

Německo obsadilo Tanganyiku a Zanzibar, dnešní Tanzanii. Velká Británie převzala protektorát nad Severním Bečuánskem, nad Územím řeky Niger, nad Jizní Novou Guineou a obsadila Port Hamilton v Koroí. Grover Cleveland se stal 22tým prezidentem Spojených Států.

V roce 1885 se narodil rakouský skladatel Alban Berg, ruská tanečnice Anna Pavlova, dánský fyzik Niels Bohr, D.H. Lawrence, Ezra Pound a Sinclair Lewis. Zemřeli tyto osobnosti: bývalý americký prezident generál Ulysses S. Grant, německý malíř Carl Spitzweg, španělský král Alfonso XII. Královna Maria Kristina se stala španělskou regentkou.

Vydána byla díla těchto spisovatelů: Paul Bourget, Richard Burton, Guy de Maupassant, George Meredith, George Moore, Walter Pater, L.N. Tolstoj, Emile Zola, Becque, Victor Hugo, H. Rider Haggard. Druhý díl Marxova "Das Kapital" vyšel v posmrtném vydání. Van Gogh namaloval "Jedlky brambor" a Cezanne "Mont Sainte-Victoire". Brahms složil 4. symfonii v E minor, Cesar Franck "Symfonické variace" Strauss "Čikánského barona" a Gilbert & Sullivan "Mikado". Karl Auer von Welsbach vynalezl Auerův hořák, Pasteur injekci proti hydrofobii, Karl Benz vynalezl motor pro auta, George Eastman zahájil výrobu fotografického papíru, Sir Francis Galton dokázal individualitu otisku prstu.

V Jizní Africe byla dobudována železnice z Kapského Mesta do Kimberley. V Lipsku se konal první veletrh a v Blackpoolu v Anglii byla zahájena první elektrická tramvaj. John Fox z Filadelfie zavedl golf ve Spojených Státech. Mormonská církev se rozštěpila na dvě křídla: jedno uznávalo mnohoženství a druhé jednoženství.

Zatím co se tohle vše odehrávalo ve světě, byla ve Světě nad Sázavou teplejší povětrnost a v letních měsících bylo příliš sucho. Přes to bylo v červnu a v červenci třikrát krupobití. Obilí se urodilo velmi dobře a bramborová sklizeň byla hojná a jenom píce se urodilo méně. Vsadil bych se, že nikdo ve Světě nečetl ten druhý díl Marxova Kapitalu, a že i o jeho vydání neměl potuchy. 24. března zemřel starosta města (tenkrát se říkalo měšťanost) pan František Kratochvíl. Vím o jednom potomku této staré světské rodiny, který žije v Australii. Novým starostou byl zvolen pan Jan Sindelář. V Hospodářsko-lesnickém spolku Ledčsko-Světské krajiny nastaly rozbroje a světelští z něho vystoupili. Spojili se s dosavadním spolkem novo-veským ve spolek nový, pod jménem Hospodářsko-lesnický spolek "Svornost" pro Světlu a Novou Ves ve Světě. Je jasné, že tomu starému spolku scházela právě ta "svornost". Dne 20. září vyhořely na Malé Straně dva domy a jedna stodola. Patřily pánům Herrmannovi a Gutfreundovi. Na pana Herrmanna se ještě pamatuji, byl to takový hezký starý pán s bílou kšticí vlasů a bílým knírem. Zemřel někdy v polovině dvacátých let. A koncem těch dvacátých let vyhořel ten jeho bývalý dům opět, pamatuji se na ten požár. Aby se to nepletlo, na požár v roce 1885 se nepamatuji. Kronika říká, že bylo co děkovat obzřetnosti hasičského sboru a nové zakoupené dvoupruhové stříkačce (za 1.000 zlatých), že ohen nedosáhl šířších rozměrů. Na zdejší škole bylo systemisováno místo učitelky a propůjčeno slečně Anselmě Votbachové. Možná, že můj tatínek se na ni pamatoval. Škoda, že se ho už nemůžu zeptat. Humpolecký špediér Haller vystavěl u světského nádraží skladiště. Od té doby se říkalo těm těžkým koním tahajícím špediérské povozy "haleráci". To není v kronice, to mi řekl jednou náš dědeček.

Ze Světla a z Nové Vsi se odstěhovalo osm rodin do Chorvatska a Slavonie. Škoda, že neznáme jejich jména a že nevíme proč se odstěhovaly. Od Zavidovic k Radostovicům bylo vysázeno javorové stromové. Byly provedeny značné opravy v děkaněm chrámu sv. Václava a sice vymalována presbyter a chrámová hlavní loď, renovovány oratoria, kazatelna, křtitelnice a oltáře a u hlavního oltáře byla zasažena dvě malovaná okna.

Hlavní událostí ve Světě v roce 1885 se zdá být pohřeb Jeho Osvícenosti starohraběte Jana ze Salmu, který zemřel na vysílení v 64. roce svého věku ve Zboží. Jeho tělo bylo dne 22. prosince v 9 hodin dopoledne vykropeno smrdovým fardem páterem Dobruškou za asistence veškerého patronátního duchovenstva. (Poznámka: Smrdov u Světla se už nejmeneje smrdov, nýbrž jmenuje se, nemýlím-li se, Sazavka. To udělali dobře, smrdov bylo takový voňkavý jmeno). Pak bylo to tělo zesnulého za průvodu veškerých korporací převezeno z Habru do Světla. Zde byla mrtvola po tiché mši opět vy-

Tak studené byly dnes k ránu hvězdy jak gestapácké oči. Studené procházel vítr okny nedostavěných domů. Chlad proklápal tělo jak kostnaté lékařovy prsty. A duše se terelila jak koroptev ve vánici. Tak studený se zdál vesmír jako by nebyl Bůh Nebo jen Bůh matematických rovnic a fyzické zákonitosti.

Pravda, já nikdy nezhledl oslnivou tvář boží A nikdy nezaslechl slavné Ave andělských sborů. Ani ďábel necívil na mne z koutů světnice.

Vím však, že já, člověk, jsem víc než součet svých svalů a kostí Vím než výslednice chemických procesů v mé krvi A snad víc než geometrická vznešenost vesmíru.

Dnes k ránu tváří v tvář studeným hvězdám Jsem pocítil božství svého lidství.

Ten náš Pavel, to je kon, ztratil boty, chodí bos.

Máte zapláceno předplacné?

Ke dnu *Dušiček*

Uplynul jedenáctý měsíc roku, kdy miliony padlých byli vzpomínáni. Padlých jako listy stromů v tomto měsíci nazvaném nejčastěji "listopad". Bez oficiálních vzpomínek bylo zvykem v minulosti, že na den "Dušiček" ověšené hroby dráhých byly navečer ozářeny svíčkami či internami za přítomnosti pozůstalých.

Vzpomínal jsem na mnohé, ale pád obyčejného listu se stromu vynutil mi vzpomínku, dceru, žal nejtrpčí. Nikoliv vývrtka, ale jako pád listu v roce 1941 klouzala k zemi zadní část Wellingtonu, který během návratu a těžce poškozen zřítel se v londýnské balonové baráži. Posádka pod velením kapitána Jana Veselého zahrnuje, s vyjímkou zadního střelce, záložního podporučíka Františka Truhláře. Snad to byl jeho strážný anděl, jenž vedl pád listu, aby František to přežil mimo zlamané nohy. Uzdavoval se dobře a dostalo se mu slibu od generála Karla Janouška za mé přítomnosti, že se splní jeho touha a bude vycvičen na pilota.

František byl rodák z Lomnice nad Popelkou. Nevíte-li, kde to je, pak si připomeňte lomnické suchary. Lomnice je pod Krkonošemi, kde František prošel školou a pak lokálkou jezdil do novopacké reálky, kde maturoval. V době studií se seznámil se spolužačkou, dcerou místního redaktora a tiskaře týdeníku "Kraťák". Oba jsem je znal téměř jako děti. Brzo však František byl volán odvozem do letectva a v Prostějově prošel záložní školou, co by pozorovatel. A s touto kategorií a jsa první ze školy povýšen na podporučíka, zmizel jako většina nás do zahraničí a války. Po uzdravení a dlouhé konvalescenci dočkal se vycvičení elementárního, pokračovacího a konečně stal se pilotem na Spitfirech MK-9. Byl přidělen k československému wingu, který operoval nad okupovanou západní Evropou. Není mně znám detail, proč havaroval. Mohlo se to stát při návratu z akce či při cvičném letu. Z hořícího letounu byl zachráněn s těžkými popléninami.

Byl přemístěn do RAF nemocnice v Torquu do rukou specialistů. Zde se mu dostalo vyjimečného ošetřování, procesem pomalých operací až do dne jeho návratu do vlasti. Odešel s otevřeným pozváním zpět do Anglie k dalším operacím, které byly hrazeny z Royal Benevolent fondu. Doma v roce 1945 byl vyšetřován ve vojenské nemocnici na Hradčanech, kde při mé návštěvě mě svou tvář ukázal. Jinak byl přikryt maskou pro oči, s dírkou k ústům. Neměl nos, pouze dirky. Neměl rty, obočí a jenom malý zbytek uší, byl bez vlasů a obočí. Vykradená vlast, nedostatek léků. Lékaři a ošetřovatelky mu mohli poskytnout jen fyzický komfort. Byl oblečen v uniformě, již v hodnosti kapitána, s maskou na obličej. Dovolili mu navštěvovat svou lečku Spifiru a snad tyto návštěvy mu nejvíc fyzicky i duševně pomáhaly. Co ale bylo před ním netušil... Navštívil v Nové Pace snoubenku, která od něho v hysterickém pláči utekla. Několik dní později, na staropackém nádraží, kde přestupoval, marka tří dětí ho obvinila, že straší její děti. Výpravčí nádraží, dva policisté a skupina zvědavých cestujících jenom zaslechli Františkova slova - musel jsem si oříst spocenou tvář a proto jsem sundal masku. Nakonec děti v Lomnici, uličníci, křičeli na něho "Srašidlo!"

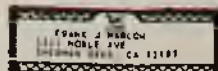
Nikdy se nedozvíme, jak František byl duševně mučen až do dne, kdy mě policie telefonovala, aby s nimi jel do Lomnice k identifikaci havárie letounu. Uprostřed hrobu hřbitova, v díře, zbytku letounu a pilota. Odešel jsem pozorován zvědavými.

Dnes na "Dušičky" jsem svíčku nezapálil. Připomněla by mně Františkovo inferno. Amen. A. Vrána.

Bude vás zajímat

K naší zmlince o krvavé bitvě na řece Piavé v severní Itálii za I. války, nám sdělil inž. Ora Havelka /t.č. na Floridě/, že si dobře vzpomíná, jak do lazaretu v Karlíně přivezli několik tisíc raněných vojáků z této bitvy, hlavně Čechů. -- V Kanadě je obvyklé, že kanadský ministerský předseda a hlava Britského Společenství národů gratuluje kanadským občanům k dosažení stého narozeninového výročí. K tomuto významnému jubileu paní Albinu Petrovová byla doručena k rukám jejího syna dr. Zdeňka Petrly v Montreálu blahopřání obou. Jedno bylo posláno z Ottawy jako gratulační dekret s kanadským státním znakem, podepsaný ministerským předsedou Kanady, Hon. Brianem Mulroneym pod jeho pečeti, a druhé z Londýna z Buckinghamského paláce jako dopis-Intelpost, zaslaný anglickou královnou Alžbětou II. Gratulace se křižovaly se sdělením z Montreálu, že paní Petrovová neočekávaně zemřela 18. srpna 1985, to jest krátce před dosažením sta let. Rev. J. Novák oslavil 27. listopadu své 55. narozeniny. -- 5. prosince zemřel v Torontě známý imigrační úředník českého původu, příslušník jednotové vlny, Ivan Bouše. Sdělení nám to jeho nejbližší přítel J. Literák a V. Kočík. Bylo mu kolem šedesáti let. -- Sčtyrských se po mnoha letech vzdali květinářského obchodu na Queen St. W. a odstěhovali se do Etobicoke, tel. 259-1386. Pocházejí z Dašic u Pardubic. -- Slámoví a Fisherovi přijeli na "Perly panny Serafinky" až z Thornbury, Ont. -- M. Moravová vyhrála ve slosování Nového divadla náramkové hodinky. Přípravuje na únor "Večer poesie J. Seiferta". -- Petr Ficek, t.č. v Paříži, doufá, že mu vyjde emigrace do Kitcheneru. -- Na dotaz sdělujeme, že Jan Klapka, tajemník soc. dem. poslaneckého klubu 46-48, se narodil v Rosicích nad Labem 4. února 1904. -- Ivan Papcun se s rodinou usadil v Red Deer, Alta. Emigroval tam ze Švýcarska. -- Montrealský list "The Gazette" přinesl dlouhý článek o čs. žadatelích o azyl po přistání čs. letadel na letišti Mirabel. Stará se o ně dr. Zicha s přáteli. -- Rev. J. Novák, je ochoten navštívit nemocné a osamělé krajany. Má také mnoho duchovních poučných traktátů. Zájemci mohou volat 822-8808 nebo psát na adresu: Rev. J. Novák, 1601 Bramsey Dr., Mississauga, Ont. L5J 2H8. -- J. Bombara chová v Torontě Welsh Springer Španiely a tento zájem má od doby, kdy na brněnské vysoké škole zemědělské dostudoval zootechnický obor. -- Míla a Ivo Smržovi s dvěma dětmi se zdárně usadili v St. John's, Nfld. Oba jsou lékaři a studují pro LMCC zkoušku.

Vaši

BATTĚK KONEČNĚ PROPUŠTĚN

Po více než pětileté vazbě propustil pražský režim býv. mluvčího Charty 77 a představitele skupiny čs. Nezávislých socialistů sociologa Rudolfa Battka z vězení — několik málo měsíců před uplynutím absurdního trestu 5 a půl roku.

Ze málokterého čs. politického vězně bylo provedeno tolik intervencí. Několikrát se za Inž. Battka zasadilo byro Societistické internacionály, proti jeho věznění stálo proletovské západoevropské sociálně demokratické strany (především britské Labour Party, francouzští socialisté, SPD a SPO), osobně intervenovali Bruno Kreisky, Willy Brandt, Olof Palme, Bettino Craxi a François Mitterand. Všechny tyto snahy ztroskotávaly vždy znovu na justamentu pražského režimu, který už několik let projevoval ochotu Battka propustit okamžitě, jakmile splní „nepatrnou formální“ — podepíše žádost o milost.

Rudolf Battěk, důstředně trvalci na své naprosté nevině, raději snášel dál

těžký úděl politického vězně, než aby se před režimem ponižil prosbou o milost — mužný postoj, který připomíná obdobně charakteristický postup posledních dlouholetých vězňů z padesátých a šedesátých let, sociálně demokratického poslance dr. Josefa Veverky a jeho druhů.

Že byl Inž. Battěk propuštěn bez formality alespoň na sklonku svého trestu — dva dny před svým jednadesátým narozeninami — připisují pozorovatelé Brandtově návštěvě v Praze, ohlášené na 7. — 10. listopad. Je známo, že Willy Brandt již po několika letech důsledně odmítal přímluvu pozvání do Prahy, nebude-li nejprve Rudolf Battěk propuštěn. Režim tedy nakonec splnil podmínku, kterou si předem SPD kládla: škoda pro Battka, že tak pozdě.

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

ho velvyslanectví v Praze. — Demokraticky smýšlející čs. občané stojící mimo Chartu 77 vyjádřili různou formou nesouhlas s obsahem dopisu, který Chartisté poslali biskupovi Tutu do Jižní Afriky. Chartisté asi zapomněli, že zmíněný církevní hodnostář před časem v tiskové konferenci odpověděl na otázku, co by dělal, kdyby sovětská armáda vpochodovala do Jižní Afriky, toto: "Uvítal bych ji jako osvoboditelku, jako ji uvítal čs. lid v srpnu 1968!" — Americký letecký veterán R.R. Woodard navštívil v Pardubicích výstavku "Nálety na Pardubice 1944". Byl druhým pilotem u 460. bomb. skupiny v rámci 15. letecké armády USA, která zničila rafinerii v Pardubicích 24. srpna 1944. Jeho základnou bylo letiště Foggia v Itálii. — Po změnách na nejvyšší úrovni ve Varšavě se očekávají i zajímavé změny v Praze. Gen. tajemníkem KSČ se má stát Milan Jakeš. — Velkou odezvu doma měl projev ředitele RFE Zdenka Šedivého k významu 20. X. 1918, který měl v Mnichově a který byl celý vysílán Svobodnou Evropou. Podle "Č. Slova" naznačil, že vedení čs. nekomunistických stran v letech 45-48 byla neschopná. — Chemické zbraně jsou v ČSSR skladovány na devíti místech, většinou v severových. Čechách. — Památník na Bradle na počest čs. letců padlých ve 2. světové válce, je zatím u ledu. — V Praze zemřela zpěvačka Gabriela Třešňáková-Voborská, 73. — ČSSR exportovala do Kanady za posledních 10 let na 3 miliony hokejových puků. — Býv. obchodní zástupce čs. skla v Montreálu zemřel v září t.r. za záhadných okolností v komunistickém vězení. — V Ústí n. Labem zemřel plk. Josef Krno, účastník bitvy u Sokolova. Na Dukle byl osvětovým důstojníkem. 10. května 45 byl členem zvláštního oddílu pod vedením Ladislava Kiliána, který obsadil Pečkárnou a pátral po dokumentech Gestapa. — V Opavě zemřel ředitel Plemenářského podniku Albertovec v.v. a býv. hlavní veterinář hřebčína v Kladrubech n. Labem, MVDr. Prokop Večeřa, rodák z Napajedel. Bylo mu 77 let. — V Kolíně zemřela paní Emílie Kopejtková, jejíž manžel — býv. mukl v 50. letech — žil a zemřel v Cambridge, Ont. Bylo jí 60 let. — Při žádosti o členství v KSČ se dává k analýze moč a krev; aby se vědělo, zda je kandidát vyčuranej či to má v krvi.

DOKUMENTACE

V edici ARKÝR za redakce KARLA JADRNEHO vyšla v Mnichově kniha Jiřího Kovtuna „SLOVO MÁ MASARYK“.

Kniha přináší přeložený výbor z Masarykových projevů v Říšské radě ve Vídni z období jeho poslanecké činnosti v letech 1891-1914. Během let jsme četli celou řadu knih a pojednání o Masarykovi, bohužel vždy ověřených pozlátkem legend, které měly z prvního prezidenta ČSR udělat starajícího se „tatička“ nebo dokonce českého krále. Tyto legendy samotnému Masarykovi byly cizí, ale hrudní politici, vedení dr. Benešem a nesahající Masarykovi ani po kolena, se z něj snažili ještě za jeho života vytvořit legendární postavu.

Z vynikající předmluvy Jiřího Kovtuna se může čtenář dočíst, že Masarykova činnost ve spojení s dr. Kramářem přinesla během posledních let monarchie kladné výsledky vedoucí ke zřízení československého státu. S odstupem času lze konstatovat, že kdyby zůstalo politické „dvojspřeží“ Masaryk-Kramář a kdyby Masaryk nepodléhl intrikánské „práci“ fyzicky i duchovně malého Beneše, mohl být vývoj v republice, zvláště pokud jde o Slováky a čs. Němce pozitivnější.

Kniha Jiřího Kovtuna může sloužit jako důležitý a nezkrácený dokument a jistě patří do knihovny každého politicky myslícího exulanta

Máme na skladě za 88:00!

Zemřel Miloš Svoboda

V Mnichově 13. listopadu 1985 zemřel po dlouhé těžké nemoci Miloš Svoboda, šéfredaktor a vydavatel měsíčníku Národní Politika a zakladatel a předseda České sociální pomoci, známý exilový a sociální pracovník. Miloš Svoboda přišel do exilu s chotí Eliškou jako jeden z prvních a prožil — tak jako mnoho jiných — krušné začátky. Až se měl sám co ohánět, neomezil svou péči na sebe a na svou rodinu, ale pomáhal všem okolo: intervenoval za jiné na německých úřadech, vymáhal pro ně co potřebovali, a z této činnosti vznikla Česká sociální pomoc, pro kterou našel obětavé spolupracovníky v různých zemích Spolkové republiky. Miloš Svoboda, když se časem přestěhoval do Mnichova, byl při zrodu Společnosti pro přátelství s národy Československa, po léta organizoval oslavy 28. října a jiných jubileí, pořádával vskurku reprezentativní čs. plesy. Platil za informovaného znalce asylových problémů. O své rozsáhlé a fundované vědomosti se rád dělil a je mnoho čs. uprchlíků, dnes už německých občanů, kteří mu vděčí za účinnou a nezištnou pomoc. Byl dobře znám — a zapsán — u německých úřadů, jež se na něho často obracely s problémy čs. uprchlíků. Jeho odchod je pro nás exilový — a především spolkový — život v Mnichově velkou, stěží nahraditelnou ztrátou.

EXIL PRO HUSÁKA

»Poměrně dobrou platební devizovou bilanci Husákova Československa pomohl docílit »politický« uprchlíci z Československa. Jak v devizovém rozpočtu ministerstva zahraničního obchodu z 16. července 1985 z položek čs. velvyslanectví v Bonnu a Bernu vysvitá, jen ve Spolkové republice Německo a ve Švýcarsku zaplatili emigranti, kteří si upravili své kladné vztahy ke KSČ, do poloviny roku 1985 116.000.000 západoněmeckých marek. Do konce června 1985 si upravilo kladný vztah k režimu 10.648 čs. emigrantů ve Spolkové republice a 5.985 ve Švýcarsku. (Z rozpočtové zprávy MZO v Praze) — Tolik doslovný citát z čs. exilového časopisu »Reportér«, který vychází ve Švýcarsku.

Je to ohromující skutečnost a jsou to alarmující čísla. Komentář pro každého soudného člověka jistě není třeba.

MULTICULTURALISM CANADA

— je dobrý jak pro práci, tak pro život!

Během posledního roku učinila kanadská vláda významný krok k tomu, aby všichni měli stejnou příležitost v životě i při práci. Zde je několik příkladů:

PRACOVNÍ ROVNOPRÁVNOST
Kanadská vláda zajistila, že všichni Kanadáné mají stejné pracovní příležitosti v zaměstnání u federální vlády, ve vládních podnikcích a královských společnostech.

Příslušníci menšin jsou při jednání federálních agentur, komisí a výborů.

SPRAVEDLIVÉ A ROVNOPRÁVNÉ JEDNÁNÍ
Jak říká zpráva "Equality Now" vládního výboru, v příštích dvou letech budou výdaje kanadského multikulturalismu přes 4,9 miliard, aby se zaručila kulturní a rasová rovnoprávnost.

Kanadský multikulturalistický program, který má za úkol financovat celokanadský program, který má za úkol lepší porozumění mezi pulci a etnickými skupinami.

LEPŠÍ PRACOVNÍ PŘÍLEŽITOSTI
V roce 1986 se bude konat národní konference Business and Multiculturalism, která má zkoumat rozvíjení etnického podnikání pomocí nových

kontaktů a technických informací.

Konference se má zabývat rozvojem druhého podnikání a využitím kulturního a řemeslného svérázu národnostních skupin.

JEDNÁNÍ S VLÁDOU
Zřízení parlamentního výboru zajišťuje, že federální kanadská vláda bude reflektovat kanadský program rasové rovnosti a multikulturalismu ve všech ostatních programech, politice a praxi.

PŘÍSTUP KE SDĚLOVACÍM PROSTŘEDKŮM
Kanadský multikulturalismus nastoluje dialog mezi kanadskými stanicemi a jednotlivými národnostními skupinami. Díky vládě je to i v rámci vysílacích společností.

Toto je národní program k rasové a kulturní harmonii.

V programu, který zaručuje právo ke kulturnímu vyjádření, je podstatná i rovnoprávnost ekonomické. Tento program pomůže k tomu, aby Kanada měla ty nejlepší pracovní možnosti a nejlepší životní podmínky.

Více informací se dozvíte na úřadu Secretary of State - Multiculturalism Canada nebo přímo na adresu: Multiculturalism Canada, Ottawa, Ontario.

Minister of State
Multiculturalism
Hon. Otto Jelinek

Le ministre d'Etat au
Multiculturalisme
L'honorable Otto Jelinek

Odešel významný novinář

/Poznámka redakce: za celý český a slovenský exil promluvil nad rakví red. Jostena spisovatel a jeho přítel, Vladimír Škutina. Přinášíme jeho projev, který jsme dostali těsně před užděrkou čísla./

Na kytici červeno-bílých karafiátů pod rakví Josefa Jostena je stuha v československých, ale symbolicky i v britských státních barvách, a na ní kredo českého krále Jana Lucemburského: "Sloužím!" Je v tom kredo na bíločervenomodré stuze víc než sym-

Richmond Hill, Ont., červen 1968: red. Josef Josten z Anglie navštívil za sloužilého krajaňského pracovníka Gustava Přístupu st. Zleva: red. J. Josten, paní Ludmila Přístupová, paní Mary Přístupová s manželem Mirkem, Gustav Přístupa st., paní Patricia Jostenová a syn Martin Josten. Red. Josef Josten zemřel náhle v Londýně 29. listopadu t.r.

bol. Je v něm posláni a odkaz, který nám tu Josef Josten zanechal. Josef Josten zasvětil celý svůj život neúnavnému boji za svobodu své malé země uprostřed Evropy, odkud vyšel a již trpělivě a cílevědomě sloužil až do posledního dechu. --Řekne-li se o někom, že zasvětil svůj život svobodě Československa, pak to bez výhrad a na jednom z čelných míst platí o Josefu Jostenovi. Před válkou začínal v Paroutkových "Lidových Novinách" jako žurnalista. Po vypuknutí války v roce 1939 odešel na Západ, kde ihned vstoupil do tvořící se čs. západní armády. Od roku 1944 působil jako reportér v rozhlasové stanici britské armády, která se pak stala zárodkem slavného Rádía Luxemburg. --V roce 1947 přešel do služeb ministerstva zahraničí a pracoval v sekretariátu ministra Jana Masaryka. Po únorovém puči se mu podařilo odejít znovu na Západ. --Ihned po příchodu do exilu založil tiskovou agenturu Free Czechoslovak Information a plných 19 let vydával náš první exilový týdeník "Čechoslovák". --Ještě v roce 1949 mu vyšla anglicky kniha o komunistickém puči "Oh, My Country", která pak ještě téhož roku vyšla česky pod názvem "Československo žaluje". Tiskl informativní brožury, pořádal výstavy protikomunistické karikatury, jako nikdo druhý rozuměl antipropagandě a uměl s ní mistrně zacházet, takže se není co divit, že jej tehdejší první tajemník KSČ a prezident Antonín Novotný vyhlásil za úhlavního nepřítele a přikázal, aby jej agenti přivezli do Prahy živého za každou cenu. Tento únos se nepodařil a Josef Josten naopak zintenzivnil svůj boj za obnovení lidských práv a za svobodu svého Československa. --Plných 37 let jako motor, který se nezastaví, jako perpetuum mobile, burcoval světové veřejné mínění, pokoušeje se někdy marně lidem na Západě vysvětlit, že svoboda je nedělitelná. Byl svobodný člověk a chtěl, aby na celém světě - a především v jeho vlasti - žili lidé ve svobodě. Jako lidé. Když v roce 1979 byl v Praze pozatýkán Výbor na obranu ne-spravedlivě stíhaných v čele se spisovatelem Václavem Havlem, založil ihned Josef Josten v Londýně Committee for the Defence of the Unjustly Prosecuted, do něhož se mu podařilo soustředit celkem 187 významných osobností politického, kulturního a společenského života z celého světa, mezi nimi 78 poslanců britského, švýcarského, kanadského, australského parlamentu a Kongresu USA a usiloval o propuštění všech politických vězňů v Československu a ve všech ostatních zemích sovětského bloku anebo aspoň o zmírnění jejich utrpení. --Ještě letos 21. listopadu založil při CDUP v Londýně Human Rights Charity Fund pro pomoc rodinám pronásledovaných a zatčených. --Josef Josten, Member of the British Empire, novinář, čestný tajemník-zakladatel Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných a zakladatel Free Czechoslovak Information, zemřel uprostřed služby svému Československu, aby bylo svobodné, aby jako ta tři pera na znaku krále Jana Lucemburského, symbolicky přejaté do erbu následníka trůnu prince Charlese, názorně ukázaly svobodu, demokracii a lidská práva, spojená stužkou s křeslem "Sloužím!", nebyla jen známkou, ale skutečností. --Josef Josten sloužil svobodě Československa nikoliv jen slovem či vhodnými gesty. Když jsem po sovětské okupaci v roce 1969 byl nezákonně zatčen a na pět let uvězněn, byl to Josef Josten, který zburoval Mezinárodní Unii novinářů a spolu s Amnesty International a s Mezinárodním červeným křížem vyvinul nadlidské úsilí za mé osvobození. Do konce svého života budu mu vděčen nejen za statečnost a vytrvalou věrnost ideálům svobody, ale především za to, co jsem se od něho naučil - že někdy i malý oblázek může pohout horou, jestliže přišel čas, aby hora padla. Co když právě práce Josefa Jostena byla tím malým oblázkem?

Josef Josten sloužil svobodnému Československu ve svobodném světě. Je před námi ještě dlouhá, daleká cesta - cesta ke svobodě Československa. Na této daleké cestě nám Josef Josten bude nesmírně chybět.

Vladimír Škutina.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

T.B. Hlubuček napsal v "Hlasu národa", že nejznámější českou

restaurací v USA je Bohemian Café v Omaze, kterou založili manželé Liborovi. Pak je "Stará Praha" v Ciceru, "Václavské náměstí" v Cedar Rapids, Iowa a "Praha" v New Yorku. -- Prof. orientálních jazyků Borecký zemřel v USA. -- Zasláno: "Vdova, 65, t.č. ve Vídni, zdrav. sestra, hledá zn. "Vhodného partnera". -- Dr. J. Staško, 100 Park Terrace W., New York, NY 10034, USA, zastupuje slovenský měsíčník "Horizont". -- Péčí Martina Hrabíka vyšlo zvláštní číslo "Noviny" o 112 stranách. Je věnováno R. Beranovi, J. Černému, jakož i předsedům čs. vlád Švehlovi, Udržalovi, Malypetrovi, Hodžovi. Objednávky: M. Hrabík, 3491 W. 99th St., Cleveland, OH 44102, USA. -- V Jugoslávii zemřel býv. mukl 50. let Frant. Bukač. -- M. Vyhnaněk je majitelem znamenitě prosperující mlékařské farmy "Lacrum" v Burnie na Tasmanii, jakož i sýrárny "Lactos". Nedávno daroval 40.000 au. dolarů na výzkum sýrů. V březnu se na jeho farmě konal sjezd našich krajanů žijících na Tasmanii. -- "Okno" přineslo zajímavý článek S. Bertona "Lidická tajemství". -- "Vid. Svob. Listy" přinesly nedávno zajímavý článek dr. J. Trnky "Červen 1940: Sbohem, Francie!". -- Božena Mesteková řídí znamenitou čs. taneční skupinu v Sydney. -- Svitáková kniha "Velký skluz" vyšla v NSR ve druhém vydání. -- J. Pánek/Holandsko/ strávil letošní dovolenou v belgických Ardenách. -- "Čs. exilové noviny by neměly otevřeně propagovat čs. Tuzex", nám napsal jistý čtenář z USA. -- Toník Cífka se nás ptá, zda zanikla "Stopa" - nevíme. -- Věnoval nám obálku 1. dne v rámci Int. Youth Year 85. -- Neúnavný Alois Čížek, který nedávno oslavil "80", už skoro 28 let vydává humoristický měsíčník "Bič". Pomáhá mu jen jeho paní. -- Vyšlo nové číslo revue "Carpatho-Rusyn American". -- F. Wurm žije v Addison, IL. -- Našli jsme P. Chudožilova. Kdo ho hledal? -- J. J. Jaroš z Las Vegas, NV nám napsal, že "KL" jsou nejlepší české noviny na světě. -- Do okolí NY, NJ, Conn. a PA: poslouchejte český radiový program každé úterý a středu od 7 do 8 večer na vlně 1330 AM. -- Dvě Kunderovy knihy jsou bestsellers v Brazílii. -- Programátor Jar. Holec, t.č. v Latíně v Itálii, by rád emigroval do Kanady. -- "Český snář", 552 stran, pošle za US \$23.95 Eva Svobodová, 2217 Flintridge Dr., Glendale, CA. 91206, USA. -- Jiří Řehák s paní, t.č. v Paříži, se pokoušejí o emigraci do Kanady. -- Věstník Sokola S. Francisco vychází péčí Jiřího a Aničky Špánkových. -- MVDr. M. Ferjenčík nám napsal, že Slovensko mělo za 2. války svého "Wallenbergu" - v osobě pplk. Petra Vlčka; po r. 48 pracoval u Forda v Detroitu, MI. -- Díky L. Drobílkové se vánoční gratulační lístky s našimi motivy rozletěly po celém svob. světě. -- Majitelé českých fousků by měli napsat E. Svobodové. Adresa výše. -- A. Dolinay s paní /Filadelfia/ byli o dovolené na Jamajce. -- Tóny Čech ve státu Michigan se za poslední 2 roky rozloučil na pohřbech s 23 krajany. -- R. Šeflová žije v Groningen v Holandsku. -- Vavro Ryšavý se narodil v Hustopečích u Brna. Jeho otec byl Čech a matka Slovenka. --

Provádí soudruh Štrougal inspekční cestu po nových stavbách socialismu a má přítom nezbytné projevy k dělnictvu. Rozohňuje se: „Soudruzi, tuhle stavbu musíte dokončit co nejdřív, vždyť si jí stavíte sami pro sebe!“ Vedoucí stavby ho zatahal za rukáv: „Soudruhu ministerský předsedo, vždyť rady stavíme věznicí!“

15. 12. se koná v NY schůze Výk. výboru Rady svob. Československa. -- Znamenitý je "Hlas Bohemie".

Family Trust Int'l
FAMILY TRUST CORPORATION REALTOR

GEORGE J. B. DANES, B.A

Kupujeme a prodáváme nemovitosti.

Specializace Scarborough a východní Toronto.

685 Markham Road Office: 439-1660
Cedar Heights Plaza Residence: 266-1659

ANTONÍN VLACH, v Československu pracovník min. osvěty a titulární profesor, potom politický vězeň, v exilu od roku 1949 zasloužilý kulturní činitele - mimo jiné spoluvydavatel revue "Skřížek" - a člen exilové Čs. sociální demokracie dožil v Hamburku 4. října osmdesátku.

IVAN SVITÁK, filozof, publicista, spisovatel, bouřlivák, vášnivý polemik, sociální demokrat, univerzitní profesor v kalifornském Chicou a jeden z kmenových autorů Práva lidu, tvrdí bez uzardění, že mu bylo 10. října šedesát.

JOSEF JONÁŠ, poslední svobodně zvolený ústřední tajemník mládeže soc. dem. v Československu, dlouholetý funkcionář exilové strany a mnoha krajaňských stůžek v Rakousku, vedoucí redaktor týdeníku Videňské svobodné listy, oslavil 20. září pětadesátiny.